

WOJEWODA MAZOWIECKI

WI-II.7821.4.3.2015.KZ

Zarząd Miejskich Inwestycji Drog.

ZMID-KO-K/1651/16
2016-04-12

Warszawa, 5 kwietnia 2016 r.

DECYZJA NR 112 /II/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2, 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016 r., poz. 23, t.j.) – dalej Kpa, art. 11 g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. 2015 r., poz. 2031 t.j.) dalej ZRID, po rozpatrzeniu odwołania (data wpływu do tutejszego organu w dniu 6 listopada 2015 r.) z dnia 23 października 2015 r.,

, reprezentowanej przez pełnomocnika – adw. od decyzji Prezydenta m. st. Warszawy Nr 380/WAW/205 z dnia 6 października 2015 r., zezwalającej na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi powiatowej al. Dzieci Polskich na odcinku od ul. Kociszewskich do granicy z Dzielnicą Wesoła w Warszawie, na działkach:

- pod inwestycję drogową (w nawiasach numery działek po podziale przeznaczone pod pas drogowy):

obr. 3-11-40: 38/14 (38/18, 38/19), 47 (47/1, 47/2), 50 (50/3, 50/4), 54 (54/1, 54/2);

obr. 3-11-51: 3/3 (3/4, 3/5) 44, 59 (59/3, 59/4);

obr. 3-11-52: 6/2, 6/3 (6/9, 6/10), 6/4 (6/11, 6/12), 7/3, 18 (18/3, 18/4), 27 (27/1, 27/2), 29/4, 29/5, 29/6, 29/7, 29/8, 29/9, 29/10, 29/11, 29/12;

- pod przebudowę sieci:

obr. 3-11-40: 47/2;

obr. 3-11-51: 10/1, 44, 59/4;

obr. 8-07-13: 3/4, 6/4.

I. Uchylam wykaz działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, znajdujący się na stronie 1 – strona tytułowa Projektu budowlanego, stanowiącego integralną część zaskarżonej decyzji jako załącznik nr 2,

i orzekam w tym zakresie, poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, nowego wykazu działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, będącej jej integralną częścią.

II. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Decyzją Nr 380/WAW/2015 z dnia 6 października 2015 r. znak: AM-WAAB.6740.239.15.13.GSA, Prezydent m.st. Warszawy, udzielił zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w tym zatwierdził projekt budowlany, dla inwestycji polegającej na budowie drogi powiatowej al. Dzieci Polskich na odcinku od ul. Kociszewskich do granicy z Dzielnicą Wesoła w Warszawie, na działkach: - pod inwestycję drogową (w nawiasach numery działek po podziale przeznaczone pod pas drogowy): obr. 3-11-40: 38/14 (38/18, 38/19), 47 (47/1, 47/2), 50 (50/3, 50/4), 54 (54/1, 54/2); obr. 3-11-51: 3/3 (3/4, 3/5) 44, 59 (59/3, 59/4); obr. 3-11-52: 6/2, 6/3 (6/9, 6/10), 6/4 (6/11, 6/12), 7/3, 18 (18/3, 18/4), 27 (27/1, 27/2), 29/4, 29/5, 29/6, 29/7, 29/8, 29/9, 29/10, 29/11, 29/12; - pod przebudowę sieci: obr. 3-11-40: 47/2; obr. 3-11-51: 10/1, 44, 59/4;

obr. 8-07-13: 3/4, 6/4. W dniu 27 października 2015 r. Prezydent m.st. Warszawy postanowieniem nr 437/WAW/15 sprostował w trybie art. 113 Kpa, oczywiste omyłki pisarskie w ww. decyzji.

Od powyżej decyzji odwołanie wniosła
w ustawowym terminie.

Odwołania wniesiono

W toku postępowania odwoławczego ustalono co następuje:

Przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym postępowanie to opiera się na tych samych zasadach, co postępowanie wyjaśniające przed organem pierwszej instancji. Na organie odwoławczym spoczywa obowiązek skontrolowania, czy akt, którego dotyczy odwołanie, został wydany zgodnie z obowiązującą procedurą.

Przepis art. 138 § Kpa stanowi, że: „Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.”

Jednocześnie art. 11 g ust. 3 ustawy ZRID stanowi, że w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki.

Zauważyć należy, iż naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 Kpa. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01). Z kolei przepis art. 77 § 1 Kpa. nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Organ administracji jest zatem zobligowany do podejmowania w toku postępowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy. Dokładne ustalenie stanu faktycznego możliwe jest tylko na podstawie wszystkich istotnych dowodów i poprzez wyjaśnienie wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1981 r., (sygn. akt SA 234/81), „zaniechanie przez organ podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego, i wyjaśnienia wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości, jest uchybieniem przepisom postępowania administracyjnego, skutkującym wadliwością decyzji”.

Wobec powyższego, Wojewoda Mazowiecki w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego: przeanalizował terminowość wniesienia odwołania, rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz wydanej decyzji Prezydenta m. st. Warszawy, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniu.

W dniu 6 października 2015 r. Prezydent m. st. Warszawy wydał na wniosek zarządcy drogi - Prezydenta m. st. Warszawy reprezentowanego przez Panią _____ – Dyrektora Miejskich Inwestycji Drogowych, decyzję Nr 380/WAW/2015 z dnia 6 października 2015 r. znak: AM-WAAB.6740.239.15.13.GS, zezwalającą na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi powiatowej al. Dzieci Polskich na odcinku od ul. Kociszewskich do granicy z Dzielnicą Wesoła w Warszawie, na działkach:

- pod inwestycję drogową (w nawiasach numery działek po podziale przeznaczone pod pas drogowy):
  - obr. 3-11-40: 38/14 (38/18, 38/19), 47 (47/1, 47/2), 50 (50/3, 50/4), 54 (54/1, 54/2);
  - obr. 3-11-51: 3/3 (3/4, 3/5) 44, 59 (59/3, 59/4);
  - obr. 3-11-52: 6/2, 6/3 (6/9, 6/10), 6/4 (6/11, 6/12), 7/3, 18 (18/3, 18/4), 27 (27/1, 27/2), 29/4, 29/5, 29/6, 29/7, 29/8, 29/9, 29/10, 29/11, 29/12;
- pod przebudowę sieci:
  - obr. 3-11-40: 47/2;
  - obr. 3-11-51: 10/1, 44, 59/4;
  - obr. 8-07-13: 3/4, 6/4.

W dniu 27 października 2015 r. Prezydent m. st. Warszawy postanowieniem Nr 437/WAW/15 sprostował w trybie art. 113 Kpa, oczywiste omyłki pisarskie w ww. decyzji.

W dniu 6 listopada 2015 r. wpłynęło do tutejszego organu przekazane przy piśmie z dnia 2 listopada 2015 r. odwołanie Pani [redacted] zawierające również wniosek o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności wraz z aktami sprawy.

Powyższe odwołania wniesiono w ustawowym terminie.

W dniu 18 listopada 2015 r. wpłynęło do organu wojewódzkiego pismo z wnioskiem o pilne rozpatrzenie wniosku o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności. Wojewoda postanowieniem Nr 645/II/205 z dnia 4 grudnia 2015 r. i Nr 683/II/2015 z dnia 22 grudnia 2015 r. odmówił wstrzymania rygoru natychmiastowego wykonania przedmiotowej decyzji Prezydenta m. st. Warszawy.

Następnie w dniu 28 grudnia 2015 r. wpłynęły wnioski: Pana [redacted], Pani [redacted] oraz Pani [redacted], o odroczenie terminu wykonania obowiązku. Ponadto, w dniu 28 grudnia 2015 r. wpłynął wniosek Pana [redacted] reprezentowanego przez pełnomocnika adw. [redacted] oraz Pani [redacted] o wstrzymanie wykonania ww. decyzji Prezydenta m. st. Warszawy.

W dniu 4 stycznia 2016 r., Urząd Miasta Stołecznego Warszawy przekazał do rozpatrzenia zażalenie Pani [redacted] oraz Pana [redacted] z dnia 22 grudnia 2015 r., na postanowienie Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 16 grudnia 2015 r. nr GK-SP-GSP.I.3160.8.2.2015.GGL(e) dotyczące postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko Pani [redacted] i Pana [redacted].

W dniu 14 stycznia 2016 r., Urząd Miasta Stołecznego Warszawy przekazał do rozpatrzenia zażalenie Pani [redacted] z dnia 22 grudnia 2015 r., na postanowienie Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 16 grudnia 2015 r. nr GK-SP-GSP.I.3160.8.2.2015.GGL(e) dotyczące postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko Pani [redacted].

Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 46/II/2016 z dnia 2 lutego 2016 r. odmówił wstrzymania wykonania decyzji Prezydenta m. st. Warszawy Nr 380/WAW/2015 z dnia 6 października 2015 r. po rozpatrzeniu wniosku Pana [redacted] a także postanowieniem Nr 47/II/2016 z dnia 2 lutego 2016 r. również odmówił wstrzymania wykonania ww. decyzji Prezydenta m. st. Warszawy, po rozpatrzeniu wniosku Pani [redacted].

Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 48/II/2016 z dnia 2 lutego 2016 r. wezwał inwestora do uzupełnienia materiału dowodowego oraz do ustosunkowania się do zarzutów skarżących zawartych w odwołaniu Pani [redacted] z dnia 21 października 2015 r.

Następnie zawiadomieniami z dnia 2 lutego 2016 r. Wojewoda Mazowiecki przekazał zgodnie z właściwością do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie zażalenia: Pani [redacted] i Pana [redacted] oraz Pani [redacted] na postanowienia Prezydenta m. st. Warszawy z dnia 16 grudnia 2015 r. znak: GK-SP-GSP-I.3160.8.2.2015.GGL(e) dotyczące postępowania egzekucyjnego.

W dniu 25 lutego 2016 r. do organu odwoławczego wpłynęło uzupełnienie pełnomocnika inwestora, na postanowienie Wojewody Mazowieckiego Nr 48/II/2016 z dnia 2 lutego 2016 r.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa

materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 Kpa. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów Kpa, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Wobec powyższego, Wojewoda Mazowiecki w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego, rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz wydanej decyzji Prezydenta m. st. Warszawa, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniu.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 ustawy ZRID wniosek do Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wniosł zarządca drogi – Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy, reprezentowana przez Panią / ... – Dyrektora Zarządu Miejskich Inwestycji Drogowych w Warszawie.

Przed złożeniem wniosku inwestor, zgodnie z art. 11 b ust. 1 ustawy ZRID, uzyskał opinie Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 20 lutego 2015 r., znak: W-Z-PP.4334.24.15.MB oraz opinię Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawa z dnia 27 lutego 2015 r., znak: BD-BD-DD.720.62.2015.PJA.

Zgodnie z art. 11 d ust. 1 ustawy ZRID do wniosku załączył mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, do wniosku załączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu. W myśl art. 11 d ust. 1 pkt 5 ustawy ZRID do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r., poz. 290t.j.). Stosownie do treści art. 20 ust. 4 ustawy Prawo budowlane do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Co do opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy ZRID należy zauważyć, iż inwestor nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest bowiem poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, ~~z czego~~ w obszarze inwestycji nie występują miejscowości uzdrowiskowe, co powoduje, że inwestycja nie wymaga uzyskania opinii dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz ministra właściwego do spraw zdrowia.

Analizując złożony przez inwestora wniosek z dnia 17 lipca 2015 r. Wojewoda Mazowiecki uznał, że wniosek ten zawiera elementy wskazane w art. 11d ust. 1 ustawy ZRID.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Prezydenta m. st. Warszawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Prezydent m. st. Warszawy prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków i uwag, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Prezydent m. st. Warszawy, zgodnie z art. 11d ust. 5 ustawy ZRID, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem

wysyłając zawiadomienie na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, na stronie internetowej, a także w prasie lokalnej.

Analizując decyzję Prezydenta m. st. Warszawy organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 ustawy ZRID, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (przedstawione na mapach w skali 1:500 stanowiących graficzną część projektu zagospodarowania terenu zawartego w projekcie budowlanym). Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektami podziałów nieruchomości w skali 1:500 wraz z wykazami zmian gruntowych, stanowiące załącznik do decyzji).

Ponadto na mocy decyzji ZRID zatwierdzono projekt budowlany.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ drugiej instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania drobnej korekty merytoryczno - reformacyjnej.

Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 Kpa umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie, co do istoty sprawy.

Analizując zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, organ odwoławczy dostrzegł, że rozstrzygnięcie zawarte w decyzji Prezydenta m. st. Warszawy, w zakresie zatwierdzonego projektu budowlanego wymaga nieznacznej korekty, poprzez uchylenie wykazu działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, znajdujący się na stronie 1 – strona tytułowa Projektu budowlanego, stanowiącego integralną część zaskarżonej decyzji jako załącznik nr 2, i zatwierdzenie w miejsce uchylenia nowego wykazu działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, będącej jej integralną częścią.

W pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom ustawy ZRID oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w niniejszej decyzji.

Następnie organ przeanalizował zarzuty zawarte w odwołaniu Pani _____ z dnia 21 października 2015 r. i ocenił, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

Mając na uwadze zawarty w odwołaniu Pani _____ sprzeciw dotyczący realizacji inwestycji na działce nr ew. _____ w obrębie 3-11-51, uzasadniając, że: „wyburzenie i przebudowa ogrodzenia jest bezcelowa, z uwagi na fakt, że istnieje inne rozwiązanie (opisywane przez Skarżącą), które nie wymaga przejęcia działki przy jednoczesnej realizacji celu publicznego jakim jest rozbudowa drogi”, na wstępie należy wyjaśnić, że zarówno Prezydent m.st. Warszawy orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i wojewoda działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które wydając decyzje w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są uprawnionymi do oceny zasadności realizacji zawnioskowanych inwestycji, wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań, a jedynie do weryfikacji zaproponowanych przez inwestora rozwiązań pod względem ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa.

Ponadto, zgodnie z art. 11 d ust. 1 ustawy ZRID, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno starosta jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach ustawy ZRID, bowiem stosownie do przepisu art. 11e tejże ustawy nie można

uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Stosownie do orzecznictwa sądowoadministracyjnego w przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 ustawy ZRID w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w ww. ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt VII SA/Wa 1583/13).

Organ II instancji wezwał postanowieniem nr 48/II/2016 z dnia 2 lutego 2016 r. inwestora do:

1. przedłożenia 5 egzemplarzy części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, dla zawnioskowanej i skorygowanej inwestycji zgodnie z treścią niniejszego postanowienia, wykonanej zgodnie z § 8 ust. 3 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. 2012 r., poz. 462 ze zm.), oraz z § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. 2016 r., , poz. 124 t.j.), w zakresie § 7, który określa, że najmniejsza szerokość w liniach rozgraniczających ulicy o przekroju jednojezdniowy, dla klasy ulicy Z winna wynosić 20 m. Przy czym, § 7 ust. 2 ww. rozporządzenia stanowi: „W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych trudnymi warunkami terenowymi lub istniejącym zagospodarowaniem, dopuszcza się przyjęcie mniejszych szerokości ulic niż podane w ust. 1, jednak pod warunkiem spełnienia wymagań, o których mowa w § 6. Przyjęcie mniejszej szerokości ulicy w liniach rozgraniczających wymaga przeprowadzenia analizy obejmującej:
  - 1) wzajemne rozmieszczenie jej elementów oraz urządzeń infrastruktury technicznej, w charakterystycznych przekrojach poprzecznych,
  - 2) sposób etapowego i docelowego odwodnienia,
  - 3) sposób wysokościowego rozwiązania ulicy,
  - 4) wpływ istniejącego wartościowego zadrzewienia,
  - 5) podstawowe uwarunkowania hydrogeologiczne i geotechniczne, a w szczególności występowanie gruntów o małej nośności oraz terenów zalewowych,
  - 6) podstawowe uwarunkowania ochrony środowiska, a w szczególności sposoby ochrony przed nadmiernym hałasem, wibracjami i zanieczyszczeniami powietrza”, natomiast § 6 ww.

rozporządzenia stanowi: „Szerokość drogi w liniach rozgraniczających powinna zapewniać możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych”.

Mając na uwadze powyższe, w przypadku zmiany linii rozgraniczających, należy również załączyć 5 egz. map zawierających projekty podziału nieruchomości, sporządzonych zgodnie z odrębnymi przepisami oraz określić nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. Ewentualnie należy przedłożyć 5 egz. analizy, spełniającej wymagania wskazane w § 7 ust. 2 ww. rozporządzenia,

2. przedłożenia w 5 egzemplarzach stronę tytułową projektu budowlanego skorygowaną w zakresie adresu inwestycji, zgodnie z treścią wniosku inwestora z dnia 17 lipca 2015 r. (wpływ do organu I instancji w dniu 20 lipca 2015 r.) – dot. działki o nr ew. 10/1 z obrębu ew. 3-11-51,
3. odniesienia się do zarzutów skarżących zawartych w odwołaniach: Pani _____ z dnia 21 października 2015 r.

W odpowiedzi na powyższe inwestor w pisemnym wyjaśnieniu, które wpłynęło do tut. organu w dniu 25 lutego 2016 r. wskazał, że:

„ad. 1.

Z uwagi na trudne warunki terenowe, tj. wąski pas drogowy wynikający z istniejącej zabudowy jednorodzinnej od km 0+112,00 do km 0+135,94 zaprojektowana została mniejsza szerokości ulicy w liniach rozgraniczających niż określona w § 7 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. 1999 r. nr 43, poz. 430 z póź. zm.).

Ponadto, aby uniknąć kolizji projektowanej ulicy z urządzeniami podziemnymi zlokalizowanymi na gruntach prywatnych zmniejszono szerokość linii rozgraniczających al. Dzieci Polskich od km 0+112,00 do km 0+135,94. Mniejsza szerokość ulicy w rejonie skrzyżowania z ul. Kociszewskich od km 0+112,00 do km 0+135,94 została przyjęta po przeprowadzeniu analizy o której mowa w § 7 ust.2 obejmującej:

1. Wzajemne rozmieszczenie jej elementów oraz urządzeń infrastruktury technicznej w charakterystycznych przekrojach poprzecznych.

Zaprojektowana szerokość ulicy zapewnia zlokalizowanie wszystkich elementów oraz urządzeń infrastruktury technicznej w projektowanym pasie drogowym.

W analizowanym przekroju poprzecznym zlokalizowano od strony północnej:

- a) elementy ulicy
  - zielen (trawnik) szer.0,5-1,0m,
  - ciąg pieszo-rowerowy szer.3,0m
  - jezdnię szer.7,0m,
  - zatokę autobusową szer.3,0m,
  - chodnik (peron) szer.3,0m
  - zielen (trawnik) szer. 1,0m
- b) urządzenia infrastruktury
  - kabel oświetleniowy (projektowany)
  - sieć gazowa (istniejąca).

Należy podkreślić, że program zagospodarowania pasa drogowego al. Dzieci Polskich jest docelowy i nie przewiduje się, żadnych dodatkowych elementów w przyszłości z uwagi na funkcje transportowe ulicy lub inne uwarunkowania.

2. Sposób etapowego i docelowego odwodnienia ulicy.

W projekcie przyjęto docelowo rozwiązanie odwodnienia ulicy w postaci rowów, z uwagi na informację z Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Warszawie, zgodnie z którą nie przewiduje się budowy systemu kanalizacji deszczowej, a odwodnienie drogi należy rozwiązać w własnym zakresie. Z uwagi na poziom wód gruntowych 1,8-2,0 m p.p.t zaprojektowano rowy chłonno-odparowywalne.

3. Sposób wysokościowego rozwiązania ulicy

Rozwiązanie wysokościowe ulicy zaprojektowano w dowiązaniu do rzędnych istniejącego terenu przy zastosowaniu normatywnych spadków podłużnych i poprzecznych projektowanej ulicy.

4. Wpływ istniejącego wartościowego zadrzewienia.

W obszarze inwestycji nie występuje wartościowe zadrzewienie o charakterze pomników przyrody czy znaczących wartościach przyrodniczych lub krajobrazowych.

5. Podstawowe uwarunkowania hydrogeologiczne i geotechniczne, a w szczególności występowanie gruntów o małej nośności oraz terenów zalewowych

Poziom wód gruntowych (swobodne zwierciadło) znajduje się 1,8-2,0 m poniżej poziomu terenu. Na analizowanym obszarze nie występują grunty o małej nośności, a teren nie należy do obszarów zalewowych. Warstwy konstrukcyjne projektowanej drogi zlokalizowane będą na warstwie piasków drobnych, zagęszczonych o odpowiedniej nośności.

6. Podstawowe uwarunkowania ochrony środowiska, a w szczególności sposoby ochrony przed nadmiernym hałasem, wibracjami i zanieczyszczeniami powietrza.

Inwestycja nie wymaga stosowania dodatkowych elementów ochrony środowiska. Zgodnie z opinią MZPK/6030/14/15 Mazowieckiego Zespołu Parków Krajobrazowych z dnia 7.04.2015r. zastosowano wygradzenia dla płazów, aby przekraczały drogę w miejscach do tego wyznaczonych i nie były rozjeżdżane przez pojazdy.

Warstwę ścieralną nawierzchni jezdni al. Dzieci Polskich przewidziano do wykonania z mieszanki SMA 8 PMB 45/80-55 grub.4cm o drobnym uziarnieniu w celu zmniejszenia hałasu drogowego od kół poruszających się pojazdów.

Jednocześnie informuję, że przyjęta mniejsza szerokość ulicy w liniach rozgraniczających spełnia warunek określony w § 6 w/w rozporządzenia, tj. zapewnia możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych. Ulica ma docelowo prowadzić komunikację zbiorową autobusową - przewidziano zatoki autobusowe oraz wiaty dla pasażerów oczekujących na przystankach.

ad. 2.

W załączeniu przedkładam 5 egz. poprawionej strony tytułowej projektu budowlanego w zakresie działki nr ew. 10/1 z obrębem 3-11-51 oraz działek nr ew. 3/4 i 6/4 z obrębem 8-07-13.

ad. 3.

Zgodnie z przepisami zawartymi w § 8 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie „na skrzyżowaniu drogi klasy Z z drogą klasy L lub D powinny być zastosowane narożne ścięcia linii rozgraniczającej nie mniejsze niż 10 m x 10 m, a przy istniejącej zabudowie dopuszcza się nie mniejsze niż 5m x 5m”.

Przy zastosowaniu minimalnych ścięć linii rozgraniczających ogrodzenie zlokalizowane na działce nr ew. z obrębem 3-11-31 koliduje z planowaną budową al. Dzieci Polskich. Z uwagi na fakt, że część ogrodzenia planowana jest do rozbiórki, zastosowano większe niż 5 x 5 m ścięcia linii rozgraniczających”.

Pani w swoim odwołaniu podniosła również, że nie przekazano jej pisma z dnia 14 sierpnia 2015 r. do inwestora, aby mógł odnieść się do złożonych zastrzeżeń. Powyższe pismo zostało również złożone i podpisane przez Panią

działających poprzez pełnomocnika – Pana

Pana I

Organ nie zgada się z zarzutem skarżącej, bowiem w aktach sprawy organu I instancji znajduje się pismo inwestora z dnia 2 września 2015 r. (wpływ do Urzędu m.st. Warszawy Biuro Architektury i Planowania Przestrzennego w dniu 9 września 2015 r.), w którym odniesiono się m.in. do uwag i wniosków Pani

Pani

i Pana

zawartych w piśmie z dnia 14 sierpnia 2015 r.

Organ odwoławczy uznał wyjaśnienia złożone przez inwestora za wystarczające.

Odnosząc się do wniosku Pani o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności zawartego w odwołaniu z dnia 21 października 2015 r., organ II instancji postanowieniem Nr 645/II/2015 i Nr 683/II/2015 odmówił wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji Prezydenta m. st. Warszawy nr 380/WAW/2015 z dnia 6 października 2015 r.

Odnosnie kwestii nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, należy przy tym mieć na uwadze, że przywołany przez zarządcę drogi argument wskazany we wniosku „obecna forma obsługi komunikacyjnej zagraża bezpieczeństwu” przemawiał za nadaniem przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności z tego powodu, że zgodnie z art. 20 ustawy o drogach publicznych, to do zarządcy drogi należy zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników drogi poprzez podejmowanie takich działań inwestycyjnych, jakie uzna za stosowne. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2014 r. sygn. akt II OSK 93/14 poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego uzasadniają nadanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności. Podobny pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 listopada 2011 r., sygn. akt II OSK 2113/11, gdzie wskazał, że nie można zgodzić się z poglądem, że powoływanie się na poprawę jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników drogi nie jest „uzasadnionym przypadkiem”, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, gdyż problem ten dotyczy wszystkich dróg w Polsce. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o pozwoleniu na budowę drogi na podstawie wymienionego wyżej przepisu nie jest uzależnione od tego, czy dana okoliczność mająca uzasadniać nadanie tego rygoru występuje bardzo często, czy też rzadko. Istotne jest to, czy dana okoliczność może być uznana za okoliczność wskazującą na istnienie interesu społecznego lub gospodarczego.

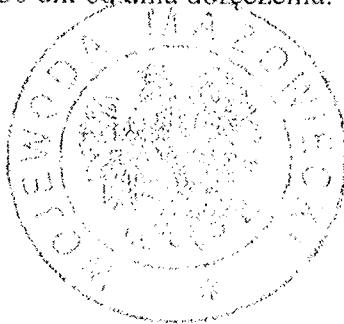
Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć i rozważań uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 Kpa, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji Prezydenta m. st. Warszawy było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren, zatwierdzenie podziału nieruchomości i projektu budowlanego, a te w pozostają zgodnie z wnioskiem inwestora oraz z decyzją organu I instancji.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie administracyjne przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja Prezydenta m. st. Warszawy, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie.

Z wyżej wykazanych względów orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Wobec wyczerpania środków odwoławczych stronie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia.

Z UP. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Aleksandra Krzoska
Aleksandra Krzoska
Główny Specjalista

Załączniki:

Nr 1 – strona tytułowa projektu budowlanego z wykazem nieruchomości objętych decyzją

Otrzymują:

1. Prezydent m.st. Warszawy reprezentowany przez Panią _____ – Dyrektora Zarządu Miejskich Inwestycji Drogowych ul. Sokratesa 15, 01-909 Warszawa (+ 2 egz. załącznika nr 1)
2. Prezydent m. st. Warszawy Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa (+ 1 egz. załącznika nr 1)
3. Pani I _____, reprezentowana przez adw. _____ *adres pozostaje w aktach sprawy – bez załączników*
4. Pani _____, poprzez pełnomocnika I _____, *adres pozostaje w aktach sprawy – bez załączników*
5. Pan F _____, poprzez pełnomocnika _____, *adres pozostaje w aktach sprawy – bez załączników*
6. dotychczasowi właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości w drodze zawiadomień
7. pozostałe strony w drodze obwieszczenia
8. aa.

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 11, 02-366 Warszawa (+ 1 egz. załącznika nr 1)